

[Finansministeren.]

var altså ganske samme ordning — og tilmed samme udvalg — som ved klager over tariferingsafgørelser.

Ved lov af 25. marts 1955 om tobaksafgifter § 28 gennemførtes imidlertid, for så vidt angår sager om tobaksvarers afgiftspligt, en nyordning, hvorefter finansministeren skulle nedsætte et nævn bestående af tre medlemmer, hvoraf to — herunder formanden — skulle være dommere. Dette nævn fik den endelige afgørelse vedrørende tobaksvarernes afgiftspligt m. v.

Et hertil ganske svarende nævn vedrørende chokolade- og sukkervarer er nedsat i henhold til § 26 i lov af 11. februar 1956 om omsætningsafgift af sådanne varer. Lignende nævn er endvidere oprettet ifølge § 21 i lov af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger og § 19 i lov af samme dato om forskellige forbrugsafgifter.

Det sidstnævnte nævn har foruden sine opgaver vedrørende de pågældende forbrugsafgifter tillige til opgave at behandle klagesager vedrørende ansættelse af toldberegningssværdi i henhold til toldlovens § 7 b (levering til eneforhandlere, filialer, datterselskaber og lignende). Når der nu skal ændres ved den hidtidige ordning med hensyn til behandlingen af klager over toldadministrationens tariferingsafgørelser, finder man det derfor naturligt under den ønskede nye ankeinstans tillige at henlægge behandlingen af klager over administrationens afgørelser med henhold til toldlovens § 7 b. Man vil herved opnå, at der, for så vidt angår anke af afgørelser i henhold til toldloven, kun bliver én instans og én procedure i de sager, der ikke er under domstolenes kompetence.

Det foreslås i øvrigt, at den nye ankeinstans ganske som de foran omtalte nævn vedrørende forbrugsafgifterne skal bestå af tre medlemmer, nemlig to dommere og en repræsentant for centralstyrelsen, ligesom der foreslås ganske samme ordning med hensyn til branchekyndige tilforordnede.

Under de med erhvervsorganisationerne om den omhandlede nyordning førte forhandlinger viste det sig, at der blandt organisationerne var delte meninger om, hvorledes nævnet burde sammensættes.

Flertallet af organisationerne — nemlig De samvirkende danske Husmandsforeninger, Provinshandelskammeret, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Industrirådet — kunne tilslutte sig den påtænkte ordning, medens Landbrugsrådet, Grosserer-Societetet og Håndværksrådet ønskede nævnet sammensat således, at der ud over de allerede nævnte tre medlemmer skulle være yderligere tre medlemmer udpeget henholdsvis af engroshandelens, af industriens og håndværkets og af landbrugets hovedorganisationer.

Under de med erhvervsorganisationerne førte forhandlinger har også spørgsmålet om domstolenes kompetence vedrørende de omhandlede nævn — herunder det nu foreslåede nye nævn — været berørt. Dette gav anledning til fremsættelse af de oplysninger og betragtninger, der er indeholdt i bemærkningerne til lovforslaget. På baggrund heraf tiltrådte erhvervsrepræsentanterne den i lovforslaget anvendte formulering.

Det skal endelig bemærkes, at man har fundet det rigtigt nu at foreslå selve toldrådet, der i mange år har ført en hensygnende tilværelse, nedlagt.

For så vidt angår den foreslåede lille ændring af teknisk karakter i lov om forskellige forbrugsafgifter, henvises der til de til lovforslaget knyttede bemærkninger.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det pågældende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Karlskov Jensen* til indenrigsministeren:

„Billiger indenrigsministeren, at en købstads socialkontor bruges til udsendelse af partipolitiske agitationsskrivelser?“

Karlskov Jensen: Det, som ligger til grund for mit spørgsmål, er en skrivelse, som alle alders- og invaliderentemodtagere i Vejle for kort tid siden modtog. Skrivelsen, der var formet som en indbydelse til et møde om folkepensionen, hvor Vejle bys socialudvalgsformand, viceborgmester C. F.